

ראינו במשנה (כו)
שאמם ברגל עמי הארץ טהורים
אך כשנגמר הרגל הם שוב
חוזרים לטמא (למפרע)
ולכן אחרי כל רגל טיהרו את כלי המקדש

מלבד:

השולחן
(כי צריך להיות תמיד)
לכן נזהרו שלא יטמא

המזבח

ר"א
המזבחות לא מקבלים טומאה
כי נחשבים קרקע

לגבי מזבח הנחושת כתוב במפורש
"מזבח אדמה"
לגבי מזבח הזהב
הוקש למזבח הנחושת

חכמים
מפני שהן מצופין
(נחושת/זהב)

ההסבר הראשון
מסכימים
שלא מקבלים טומאה
ונותנים הסבר חלופי לכך
מפני שמצופים

קשה
אדרבה!
הרי כאמור
הציפוי הוא דווקא סיבה שייטמאו
(שלא יחשבו כלי עץ לנחת)

ההסבר השני
חולקים ואומרים
שכן מקבלים טומאה

כי:
1. גם לא נחשבים קרקע
2. וגם לא נחשבים
"כלי עץ העשוי לחת"
כי כיוון שמצופים נחושת/זהב
לא נחשבים כלי עץ

תשובה (בהמשך)
חכמים התכוונו לומר שזה
"רק ציפוי"
ובטל לעיקר הכלי

ולכן עדיין
נחשבים כלי עץ העשוי לנחת
ולכן לא מקבל טומאה

אגב ציפוי מזבח
הזהב

במי לא שולטת
אש הגהנום

אמר ר' אבהו-ר' אלעזר
בתלמידי חכמים

קל וחומר מסלמנדרה
שנעשית מתוך האש
והסך מדמה אין האש שולטת בו
קל וחומר לת"ח
שכל גופן אש
(הלא כה דברי כאש נאום ה')

ר"ל
בכולם,
גם בפושעי ישראל

קל וחומר ממזבח
אם המזבח שיש לו
ציפוי זהב בעובי דינר
אין האש שולטת בו
קל וחומר לפושעי ישראל
שמלאין מצוות כרימון